

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die duodecima Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

2°. *Memoria tumultus Anabaptistarum.*

Eodem die, Amstelredami, memoria libertatæ ciuitatis à furore anabaptistarum anno 1535, quæ celebratur cum festo die ante meridiem, officio triplici de sancta Trinitate in vtrisque Vesperis, cum Missa solenni, supplicatione totius cleri cum venerabili Eucharistia, vigilijs nouem lectionum, & Missa pro defunctis, qui nouemdecim per anabaptistas occubuerunt.

Die duodecima Maij.

1°. *De reliquijs S. Pancratij, mart. Romani.*

Ex fide Ultraiectinorum, & monumentis Gandensium, quæ exhibuit D. Petrus Simonis, archiepiscopus ciuitatensis.

Romæ, via Aurelia, sancti Pancratij martyris: qui cum esset annorum quatuordecim, sub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione compleuit. Cuius reliquæ habentur Ultraiecti ad sanctum Saluatorem: Ideoque natalis eius celebrari solet à clero & populo dictæ diocesis. Dicuntur etiam Romani caput martyris habere in æde Lateranensi, & corpus in æde sancti Pancratij. Idem corpus Venetæ sorores ecclesiæ S. Zachariæ sibi attribuunt. Non tamen hinc consequitur, Traiectum falso sibi ascribere corpus martyris, eo quod vnius martyris corpus, siue notabiles corporis reliquias tribus in locis esse, non sit absurdum. Imo pluribus in locis sancti Pancratij reliquias haberi constat, ex epistolis a-

Primus in topographia Petrus de Natalibus, Venetus, l. v. c. 156.

Maij 12.

NATALES

Epist. 18.

lib. 3. 50.

lib. 5. 86.

lib. 7.

liquot Gregorij magni. Quamquam & hoc verum fit, tempore Gregorij missum esse pro sanctorum reliquijs quicquid eorum sancta corpora contigerat, saltem ex Episcoporum benedictione.

Sunt etiam anno nongentesimo octogesimo quinto reliquiæ eius ex vrbe ad cœnobium Gandense delatæ, per Eremboldum tunc monachum, postea abbatem. De quo nuperrimè inuentum est testimonium penè detritum, quod ad conferuandam antiquitatis dignitatem subijciam.

Andreas abbas Oduino abbati. In nomine Domini. Iste sunt reliquiæ sancti Pancratij martyris, quas transmisit Andreas humilis abbas ab vrbe Roma, ad Gandavi castri cœnobium, non propter pecuniã, sed pro caritate, ac Dei, proximique dilectione, rogante quoque domina Tetta ancilla Dei, ex Anglorum genere orta. Promisit enim nobis ut memoratas reliquias mittere deberet in locum sacrum, ubi magnam venerationem, & cotidie Missarum celebrationem habere deberent, ut [protin et] sancti Pancratij beatissimi martyris accipiatis cum magna reuerentia, ac debito honore, portiones de eius sacratissimo corpore. Id est, vnã portionem, de dorso: alteram, de costa: tertiam de trure: atque recondatis in locum sacrum, ubi cotidie & sine intermissione sacrificijs, canticis, & hymnis honoretur.

Sed & nos pro amore eius inter nos habeamus fraternitatem, ac memores simus alterutrum, siue in orationibus, siue in Missarum celebrationibus.

Vale in Xpo. Amen. Hæc autem sancti Pancratij reliquias iacere in casula sancti Lamberti, constat ex visitatione Cornelij Iansenij, primi Gandensis episcopi.

2°. De S Rictrude, abbatissa Marcenēsi.

Ex Huchaldo, libris miraculorum Chronicis loci, & asser-
tione Reuerendorum Patrum, Arnoldi Gantois, Præ-
lati, & Caroli Blondecq, Prioris.

MArcianis, depositio sanctæ RICTRVDIS.
Hæc sancta abbatissa, orta est in Guasconia
ex nobilissimis parentibus Arnolde, siue Eike-
noldo, & Lichia. Multumque, dum adulesceret,
in pietate profecit sub sanctissimo præfule Aman-
do. Cùm enim Dagobertus se non ferret repre-
hendi à sancto antistite, ob immoderatum mulie-
rum amorem; eum è regno eiecit. Vnde aliquam-
diu Guasconiam illustravit, vbi beatæ Rictrudi
pietatis Christianæ magister obtigit. Accepit au-
tem maritum ex Francigenis Adalbaldum, virum
nobilitate, virtute, & sapientia clarum: cui multæ
erant possessiones in pagis Flandrensi, Legiensi,
Adarteni, Atrebatensi, Pabulensi, & Austreban-
tensi. Ex hoc felici coniugio, quatuor procreatæ
sunt sanctæ proles, Maurontus letita, & abbas;
Clotsendis, quæ post matrem Marcenis præfuit:
Eusebia, quæ Hamatico præfuit: & Adalsendis,
quæ præmaturè rapta est in nocte Dominicæ nã-
tiuitatis. Tandem laudabilis memoriæ Adalbal-
dus, cùm in Guasconiam iter arriperet, à malig-
nis hominibus est interemptus, sed feliciter eum
in Deo viuere testantur signa, quæ ad eius sacra
iussa non rarò facta sunt. Cùm autem sancta Ri-
ctrudis, coniuge orbata, ad secundas vrgeretur
nuptias, consilio vsa sanctissimi Amandi, regis
maiestati & optimatibus dignum apparauit con-
uiuium; In eo prandio sciscitatur regem, an liceat

Ephes. 5.

sibi in suis adibus agere quod velit? Rex annuit, putans quod conuiuas, vt fieri, solet, sumto poculo ad potandum inuitaret. Illa verò virili animo velum profert, à beato Amando pontifice consecratum, & capiti suo imponit. Quo facto, sibi, ac filiabus monasterium Martianas deligit, beato Amando non solùm consentiente, sed etiam inter regem & ipsam, pacem conciliante. Vbi vsque ad annum ætatis septuagesimum quartum, omnium bonorum operum se exemplum præbuit, & vt filia lucis, semper ambulauit in luce, cuius fructus est in omni bonitate, & iustitia, & veritate. Quiescit Marcianis, siue Marcenis, (vt nunc fere loquimur) in monasterio sanctæ Rictrudis, ad Scarpam, vbi primitus abbas præfuit sanctus Ionatus, beati Amandi discipulus: sed postmodum visum fuit vt ibi sub sancta Rictrude, gloriofa loci fundatrice, secundi sexus fideles aggregarentur. Postquam autem sanctimonialium vita facta est dissolutior, crescente impietate decreuerunt reditus & possessiones, adeo vt Iudith abbatissa cuidam militi, suo nepoti, villas quasdam monasterij, inter quas *Warlayn* iure hæreditario tradiderit. Sed & Nordmannica rabies, peccatis exigentibus, monasterium exussit. In qua destructione deperijt omnis ornatus, in priuilegijs, libris, gestis Sanctorum, & cæteris rebus, ad vsum loci pertinentibus: Sanctorum tamen corporibus sub terra decenter quiescentibus. Hinc Stephanus Leodiensis episcopus, qui beatissimi Lamberti historiam descripsit, sollicitè effecit vt ab Hucbaldo Elnonensi, probatæ conuersationis & eruditionis monacho, gesta sanctæ Rictrudis & prolium, per Nordmannicam depopulationem fere deperdita,

deperdita, denuo conscriberentur. Quod vnico libro fecit, Cui postmodum subiuncti sunt duo libri miraculorum. Ex quibus constat Balduinum Barbatum, Flandriarum Comitem, destructum monasterium reædificasse, & locum tradidisse singularis sapientiæ & virtutis viro Liduino, abbati sancti Vedasti, vt pro dimissis sancti-monialibus, monachos regularis disciplinæ substitueret. Itaque in hunc vsque diem permanet Benedictinorum monasterium, pietate & eruditione, vt & quædam contigua, præstantissimum Quæ etiam superflua bona in Duacensis Vniuersitatis collegia, aliósque in vsus sanctissimos, expendunt. Ad sepulcrum pendet epitaphium, cuius initium est:

*Hic quondam iacuit, totum veneranda per orbem,
Ritruadis, virtutis ager, pietatis imago.*

Eleuata est cum filiabus in captas, inter eas tamen Clotendis & Adalsendis, non sunt numero Sanctarum virginum ascriptæ. Locus est episcopatus Atrebatensis, in Flandriæ limitibus, inter Duacum & Valencenas. Natalis celebratur Marcensis & alibi. Est enim multarum ecclesiarum patrona. Eleuatio verò septimo Idus Februarij.

Die decima-tertia Maij.

I^o. De sancto Seruatio, ^a patrono

Traiectensium ad Mosam.

*Ex Veterum Martyrologijs, Gregorio Turonensi, Sul-
picio Seuero, Concilio Agrippinensi, Athanasio, &
aliunde.*

IN Traiecto portu, sancti SERVATII, Tun-
grensis ecclesiæ episcopi & confessoris. Qui

M 5

tempore